

Nr 263.

Av herr **Jacobson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 149, angående förändring i avseende å löneställning och antal beträffande vissa ordinarie befattningar vid postverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk m. m.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 149 till riksdagen angående förändring i avseende å löneställning m. m. beträffande ordinarie befattningar vid bl. a. postverket få vi beträffande stationsmästarna av klasserna 7 och 8 vid kungl. postverket värdsamt anföra följande:

Ifrågavarande tjänster inrättades från och med den 1 juli 1923 såsom föreståndare för postexpeditioner, dåvarande klass 2 och 3, samt hänfördes till 3:e och 2:a lönegraden för kvinnlig befattningshavare. Numera äro postexpeditionerna indelade i fyra klasser, nämligen 5, 6, 7 och 8 och hava samma befogenhet mot allmänheten som postkontor. Redovisningen sker numera också direkt till respektive revisionsavdelningar i generalpoststyrelsen.

Det arbete som stationsmästarna hava att handlägga är numera av synnerligen ansvarsfull och skiftande natur. Den alltjämt ökande penningomslutningen har helt naturligt medfört ett betydligt ökat ansvar. Genom utveckling av postverkets rörelsegrenar samt tillkomsten av nya sådana ha fordringarna på stationsmästarnas kännedom om postala författningar och föreskrifter oavslåtligen stegrats. Ändock har deras lönegradsplacering ej höjts oaktat att såväl kungl. generalpoststyrelsen som statsutskottet betonat att ifrågavarande tjänster vore alltför lågt lönegradsplacerade.

Stationsmästarna av klasserna 7 och 8 rekryteras uteslutande från poststationsföreståndarna och hava ofta på egen bekostnad meriterat sig för att erhålla sin tjänst. Det torde även framhållas att stationsmästarna av klass 7 äro att betrakta som sluttjänster.

Dessa stationsmästare ha visat sig vara värdefulla tjänstemän, och veterligen har ingen stationsmästare som rekryterats ur poststationsföreståndarekåren icke motsvarat givet förtroende.

Stationsmästarna av klasserna 7 och 8 vid kungl. postverket, uppgående till c:a 100-talet tjänstemän, hava tidigare genom riksdagsmotioner sökt åstadkomma en rättvisare lönegradsplacering.

I generalpoststyrelsens skrivelse till Kungl. Maj:t den 28 augusti 1935 i samband med omklassificeringen av postkontor och postexpeditioner uttalade styrelsen sig hysa den bestämda uppfattningen, att ifrågavarande stationsmästare hade en alltför låg löneplacering, som icke motsvarade vikten och ansvaret av de arbetsuppgifter, som åvilade dessa tjänstemän. Enligt styrel-

sens mening vore en uppflyttning i lönegrad så trängande, att den snart icke längre kunde undanhållas Kungl. Maj:ts och riksdagens prövning.

I skrivelse den 19 juni 1937 till 1936 års lönekommitté, vilken skrivelse sedermera överlämnades till de sakkunniga, hemställde Sveriges poststationsföreståndareförening att stationsmästarna av kl. 7 och 8 måtte uppflyttas i lönegrad. Med promemoria den 21 oktober 1938 har generalpoststyrelsen till de sakkunniga överlämnat avskrift av skrivelse den 27 september 1938 till Kungl. Maj:t, i vilken skrivelse styrelsen hemställt, att ifrågavarande befattningshavare måtte uppflyttas till 7:e resp. 9:e lönegraden. Till belysning av omfattningen och utvecklingen av poströrelsen hade generalpoststyrelsen därvid bifogat en del statistik från postexpeditionerna. Styrelsen framhöll, att de siffror, som återspegla rörelsen i denna statistik, visa en snabb utveckling under de senaste åren, en stegrad penningomslutning samt ett ökat krav på stationsmästarna. Genom beslutad revision av tjänsteförteckningen förväntades lönefrågan bli reglerad vid 1939 års riksdag, men då de sakkunnigas framlagda förslag av Kungl. Maj:t bordlades, fingo stationsmästarna alltjämt kvarstå i sin låga lönegradsplacering.

Efter generalpoststyrelsens yttrande har poströrelsen successivt ökat och nya arbetsuppgifter tillkommit. Härigenom ha ju givetvis stationsmästarnas ansvar och arbetsbörda ytterligare styrkts.

Härtill kommer nu det rådande tidsläget, vilket framskapat en allmän dyrtid, som icke på långt när kompenseras av dyrtidstillägg, varför ifrågavarande befattningshavare nu kommit i ett verkligt nödläge, ett förhållande som — enligt vår uppfattning — icke bör tillskyndas befattningshavare i ett statens affärsdrivande verk av postverkets omfattning.

Med anledning av vad här anförts få vi alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att stationsmästarna av klass 8 uppflyttas från nuvarande 5:e till 7:e lönegraden och att stationsmästarna av klass 7 uppflyttas från nuvarande 7:e till 9:e lönegraden.

Stockholm den 19 mars 1941.

<i>Uddo R. Jacobson.</i>	<i>Andreas Nilsson,</i> Norrlångträsk.	<i>Jon. N. Jonsson</i> i Fjäle.
<i>Lars V. Lindén.</i>	<i>E. Oskar Åkerström.</i>	<i>Anders Paulsen.</i>
<i>Kerstin Hesselgren.</i>	<i>Ivar Jansson,</i> Kalix.	<i>K. G. Viklund.</i>
<i>O. E. Sandberg.</i>	<i>Ernst V. Staxäng.</i>	